

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobkyně: **International Police Federation o.s., IČ: 26634350**
sídlem Sevřená 1302/8, Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Hanzlíkem
sídlem Na Hřebenech II 1718/8, Praha 4

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6 – Bubeneč

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 26. 10. 2015, č. j. O-464404/7237/2010/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž byl zamítnut její rozklad a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 1. 2010 o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky zn. sp. O-464404 ve znění „International Police Federation“.
2. Prvostupňovým rozhodnutím Úřadu byla zamítnuta přihláška uvedené slovní ochranné známky podle ustanovení § 22 odst. 1 na základě ustanovení § 4 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách (dále jen zákon o ochranných známkách) z důvodu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

nedostatečné rozlišovací způsobilosti k plnění funkce ochranné známky, když bylo shledáno, že toto označení přihlášené pro služby zařazené do tříd 35, 39, 41, 43 a 44 mezinárodního třídění výrobků a služeb je tvořeno slovními prvky obecné povahy a vzhledem k přihlášeným službám se jedná o označení popisné. Správní orgán I. stupně dále konstatoval, že ani ve smyslu ustanovení § 5 téhož zákona doklady předložené přihlašovatelem neprokazují získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného slovního označení.

3. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zamítnutí přihlášky předmětné slovní ochranné známky podala žalobkyně rozklad, ve kterém s odkazem na rozsudek Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 A 25/98 namítala, že rozlišovací způsobilost označení lze posuzovat pouze ve vztahu ke konkrétním výrobkům a službám, kdy rozlišovací způsobilost není absolutní vlastností. Požadovala vysvětlení, v čem konkrétně zkoumané označení postrádá ve vztahu ke konkrétním výrobkům a službám rozlišovací způsobilost, a to zejména ke službám personálního poradenství zařazeným ve třídě 35 a ke službám cestovní kanceláře, organizování výletů a zájezdů přihlášených ve třídě 39 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Dále ve smyslu ustanovení § 5 zákona o ochranných známkách zpochybňovala nutnost doložit získanou rozlišovací způsobilost s odkazem na rozhodovací praxi Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ve věcech slovních ochranných známek ve znění: „UNIVERSUM POLICE“, „THE POLICE“, „POLICE FORCE“ a dále i ve znění „POLICE“ apod. Dle žalobkyně u těchto označení nikdo nepožadoval doložení příznačnosti. Žalobkyně v rozkladu zpochybnila vyloučení některých dokumentů jako nedostatečně odůvodněných v tom směru, v čem žalovaný spatřuje jejich obecnost, vztah pouze k privátním akcím, informativnost a jejich registrační charakter a koho žalovaný považuje za spotřebitele přihlášených služeb. Konkrétně zpochybnila vyloučení dokladů „Pozvánka na společnou akci 10. 1. 2009“ a dokladu „Pozvánka na schůzi“ ze dne 16. 2. 2009, které se týkají neomezeného okruhu veřejnosti, pro níž byl nabídnut zájezd na výstavu v Norimberku, a řady kulturních a sportovních akcí a personálního poradenství. Úřad také nezdůvodnil, proč byly odmítnuty důkazy o opakovaném organizování výletů s dopravou i ubytováním pro členy žalobkyně a proč byly tito členové vyloučeni z okruhu spotřebitelů daných služeb. Úřad se také nevypořádal dostatečně se smlouvou o nájmu nebytových prostor a s řadou dalších důkazů, které svědčí o tom, že žalobkyně vykonávala svojí činnost v rozsahu služeb zařazených do třídy 41 Mezinárodního třídění výrobků a služeb. Poukázal na předložení řady faktur souvisejících s provozem žalobkyně a umožňujících poskytovat klubové služby, vydávat tiskopisy, zveřejňovat v médiích i na internetových stránkách informace o kulturních, společenských a sportovních akcích.
4. Žalobkyně současně s rozkladem předložila řadu dokladů, které dle jejího názoru svědčí o tom, že předmětné označení se stalo v očích veřejnosti příznačným pro přihlášené služby, a to včetně dalších 5 kusů čestných prohlášení osob, které mají dokládat účast těchto osob na akcích jím pořádaných a dále další doklad, který prokazuje získání rozlišovací způsobilosti předmětného označení užíváním v obchodním styku.

II. Rozhodnutí žalovaného předsedy Úřadu (napadené rozhodnutí)

5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že jeho původní rozhodnutí ze dne 18. 2. 2011, jímž byl rozklad žalobkyně zamítnut, bylo předmětem přezkumu Městského soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

v Praze o správní žalobě, jakož i Nejvyššího správního soudu v řízení o kasační stížnosti, kdy Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 2 As 42/2015-55 zrušil rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 8A 85/2011-57 a původní rozhodnutí Úřadu ze dne 18. 2. 2011 a vrátil věc předsedovi Úřadu k dalšímu řízení z důvodu nedostatečně zjištěného stavu věci. Nejvyšší správní soud městskému soudu i Úřadu vytkl, že v řízení nebyl blížeji vymezen okruh průměrných spotřebitelů, nebylo odůvodněno vnímání služeb, které mají být označeny přihlašovaným označením, běžnými spotřebiteli, a dále nebyly dostatečně objektivně zhodnoceny žalobkyní předložené doklady o příznačnosti slovního označení.

6. Žalovaný po rozsudku Nejvyššího správního soudu se přihlašovaným označením znovu zabýval. Opětovně vyšel z procedury věcného průzkumu a jeho výsledku, k nimž se žalobkyně v řízení vyjadřovala, a zopakoval rozbor přihlašovaného označení jakožto označení tvořeného spojením 3 slovních prvků „INTERNATIONAL“, „POLICE“ a „FEDERATION“ bez další grafické úpravy či přidáných obrazových prvků. Uvedl, že prvek „INTERNATIONAL“ přitom v překladu do českého jazyka znamená mezinárodní, světový. Prvek „POLICE“ znamená policie či policejní a prvek „FEDERATION“ se překládá jako federace, spolek či svaz. Překlad celého označení pak zní „Mezinárodní policejní federace“. Jde o běžně užívané slovní prvky mezinárodně srozumitelné, u nichž je předpoklad, že jejich význam budou průměrní spotřebitelé znát. Ve vztahu k takovému označení pak Úřad posuzoval ve smyslu závěru rozsudku Nejvyššího správního soudu okruh spotřebitelů. Vyšel z judikatury Soudního dvora Evropské unie ohledně definice okruhu relevantních spotřebitelské veřejnosti a zdůraznil, že vždy je třeba vycházet z výrobků/služeb jak jsou definovány v seznamu výrobků a služeb přihlašovaného označení. V tomto smyslu žalobkyně část služeb ve třídě 41, 43 a 44 formulovala právě s ohledem na cílovou skupinu spotřebitelů, jímž jsou ve třídě 41 v podstatě bývalí příslušníci policejních služeb jako konstatovaná zájmová skupina a ve třídě 43 a 44 jde o služby pro veterány pocházející z policejní oblasti. Spotřebitelem ostatních služeb ve třídách 35 a 39 je však s ohledem na jejich všeobecný charakter široká veřejnost. Setká-li se jakákoli část široké veřejnosti s přihlašovaným označením ve spojení s těmito službami personálního poradenství služeb cestovní kanceláře organizování výletů, zájezdů, pomoc při výběru civilního zaměstnání, ubytovacích služeb v rekreačních zařízeních všeho druhu, hostinské činnosti apod. bude vzhledem k obecné srozumitelnosti a významu oprávněně očekávat přímé spojení s policejní oblastí. Jako služby určené pro pracovníky v této oblasti a takové služby pak mohou být cíleny nejen na stávající či bývalé pracovníky policejních služeb, ale též na širší veřejnost. Vždy však bude zřetelně a přirozeně vnímána souvislost se spolkem/federací s mezinárodním přesahem či působností sdružujícím policisty a osoby provádějící činnost jím podobnou či jinak s nimi provázanou. V intencích právního názoru Nejvyššího správního soudu pak žalovaný za účelem zjištění obsahu činnosti obdobných spolků provedl rešerši na internetu. Byla zjištěna existence několika spolků obdobných názvů a zaměření, z nichž nejbližší byly spolky: International Police Federation of European Union o.s. a International Police Association – sekce České republiky.
7. Na webových stránkách žalovaný našel také „International Police Association“ (dále též jen IPA), která je prezentována jako mezinárodní organizace, jejichž členové jsou současní či bývalí policejní pracovníci a která má přes 400 tisíc členů v jednotlivých národních sekcích 63 zemí světa. Žalovaný z celé řady činností, které IPA provozuje a které uvedl v napadeném rozhodnutí, dovodil, že IPA je svým zaměřením a proklamovanou náplní činnosti sdružením velmi podobným žalobkyni a výčet nabízených služeb z velké části pokrývá i seznam přihlašovaných služeb žalobkyně. Žalovaný upřesnil náplň služeb v

jednotlivých třídách 39, 41, 43 a 44 se službami přihlašovanými ve shodných třídách. Z toho dle žalovaného vyplývá, že spotřebitel může od obdobných spolků jako je žalobkyně důvodně očekávat poskytování obdobných služeb. Podle žalovaného není tak ani rozhodné znění názvu zmíněných spolků jako výhradně to, poskytování jakých služeb od subjektů podobných spotřebiteli průměrný spotřebitel může důvodně očekávat. Teprve poté lze ve vztahu k těmto službám posoudit přihlašované označení, zda je spotřebitel bude vůči těmto službám považovat za nedistinktivní. Obecné nedistinktivní označení spolku je pak třeba považovat ve vztahu ke všem službám, jejichž poskytování průměrný spotřebitel s činností takového spolku může důvodně spojit. Jsou-li předmětné služby poskytovány pod slovním označením „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“, bude toto označení vnímáno jako nedistinktivní, odkazující na činnost mezinárodní organizace zaměřené na policejní oblast. Spotřebitel si tak nebude bez dalšího schopen toto označení spojit s konkrétním subjektem.

8. Žalovaný dospěl k závěru, že přihlašované slovní označení je tvořeno nefantazijním spojením tří anglických, avšak běžně užívaných a jasně srozumitelných slov obecného a zřejmého významu, což se vylučuje s požadavky na ochrannou známku. Žalovaný dále pojednal o tom, že by předmětné označení neužívá popisných slov ve smyslu § 4 písm. c) zákona o ochranných známkách jsou významově na tolik jasná, že umožňují spotřebiteli zřejmé spojení s nárokovánými službami jen v obecném smyslu a nikoli ve smyslu identifikace konkrétního poskytovatele daných produktů.
9. Žalovaný se dále zabýval rozkladovou námitkou žalobkyně týkající se posouzení dokladů, kterými žalobkyně dokládala získanou rozlišovací způsobilost ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách.
10. Žalovaný nejprve uvedl, že k důkazům předloženým s rozkladem v rámci řízení o rozkladu na základě koncentrační zásady dle § 82 odst. 4 správního řádu nepřihlédl, neboť tyto důkazy žalobkyně mohla předložit již v řízení před správním orgánem I. stupně a měla k tomu dostatečný časový prostor. K dokladu, který žalobkyně předložila Úřadu dne 19. 4. 2010, žalovaný poukázal na ustanovení § 42 odst. 3 zákona o ochranných známkách, který žalobkyně porušila tím, že tento doklad nepředložila v zákonné lhůtě 1 měsíce ode dne podání rozkladu, a proto k němu nebylo možné přihlédnout.
11. Při hodnocení předložených dokladů žalovaný předeslal, že přihlašované označení je k ochraně přihláшено jako slovní a jen v této slovní podobě může být posuzováno z hlediska rozlišovací způsobilosti. Dále přihlédl k tomu, že předmětné označení je shodné s názvem žalobkyně. Tato shodnost není vyloučena, ale je třeba vždy hodnotit relevantní okolnosti daného případu. Pro přehlednost žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl doklady předložené žalobkyní pod body 1-25 a následně je podle jejich obsahu i významu hodnotil.
12. U dokladů č. 1-15 (pozvánky na akci a na schůzi) zhodnotil, že přihlašované označení se zde vyskytuje nikoli v pozici ochranné známky, ale v roli názvu subjektu (sdružení) a obsahově se jedná o pozvánky na klubové akce, kterým by bylo možné přisoudit pouze podpůrný význam, neboť z nich nevyplývá, kolik spotřebitelů se s ním seznámilo. Přihlašovatel nedoložil, komu byla pozvánka doručena. K tomuto dokladu se vztahuje potvrzení České pošty o poštovním ve výši 1.140,- Kč za odeslání pozvánek. Vztah k dokladu č. 15 má též doklad 23 – kopie dopisu včetně faktury za občerstvení na akci 16. 2. 2009 na částku 2 293 Kč, která nevypovídá o účasti velkého množství osob či členů.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Žalovaný tedy shledal pouze malou míru rozlišovací způsobilosti označení působícího pouze ve vztahu k omezenému okruhu stávajících členů klubu. Doklady č. 2-9 žalovaný zhodnotil jako nerelevantní, neboť se na nich přihlašované označení vůbec nevyskytuje.

13. Totožné doklady č. 10 respektive 24 prezentují pouze název přihlašovatele, a to vedle jiného sdružení (IPVA). Propaguje uskutečněné akce obou organizací v roce 2008 a plán jejich společných akcí pro rok 2009. Doklady pod č. 11, 13, 14, 17 a 18 se týkají dvoustranných smluvních vztahů mezi žalobkyní a dalšími subjekty a souvisejí ze zajištěním provozu/činnosti přihlašovatele. Přihlašovatel je v pozici objednatele, nikoli poskytovatele služeb a tím neprokazují reálné chování žalobkyně na trhu.
14. Doklad č. 16 představuje objednávku autobusové dopravy na zbrojní veletrh IWA v Norimberku a poptávána je doprava dvou skupin po 50 osobách ve dvou termínech. Jde lze opět toliko o roli názvu subjektu a jedná se pouze o objednávku bez informace, že k realizaci zájezdu došlo. V této souvislosti žalovaný považoval za nepřipadný argument žalobkyně, že orgánem I. stupně nebylo zohledněno, že opakovaně organizoval výlety s dopravou.
15. Doklady č. 19-22 se týkají objednávky a výroby 351 kusů kožených pouzder na odznaky a průkazy a 1.000 kusů průkazů IPF, razítek, klíčů, štočků či visaček jinými subjekty pro přihlašovatele. Jde o vybavení nejspíše určené členům žalobkyně. Není ale prokázáno, že kterým službám měli objednané předměty pro členy sdružení sloužit.
16. Na uvedených dokladech tak žalovaný popsal a zhodnotil, že tyto doklady samostatně ani ve vzájemné kombinaci neprokazují, že by přihlašované označení získalo užíváním v obchodním styku pro přihlašované služby rozlišovací způsobilost. Především jeho užití v roli ochranné známky a vztah dokladu ke spotřebitelské veřejnosti.
17. Žalovaný se dále vyjádřil k poukazu žalobkyně na již zapsané ochranné známky Společenství, u nichž dle žalobkyně nikdo nepožadoval doložení příznačnosti. K tomu uvedl, že ochranná známka „UNIVERSUM POLICE“ je známkou zaniklou a všechny, tj. i známky „THE POLICE“, „POLICE FORCE“ a „POLICE“ jsou pak zapsány převážně pro jiný okruh výrobků a služeb. Podstatné však je, že Úřad zohledňuje výsledky rozhodování evropských institucí z hlediska principiálních rozhodovacích postupů, avšak je orgánem se samostatnou kompetencí a nelze předvídat, že by tyto známky posoudil shodně jako OHIM.
18. Žalovaný se dále v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu vyjádřil k odlišnému posouzení týchž dokladů v rámci stávajícího řízení a v rámci řízení o přihlášce ochranné známky ve znění „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“. Předmětná řízení se netýkala stejných označení. I přihlašovatelem je v obou případech odlišný subjekt, a proto nelze dovozovat, že doklad svědčící pro jednoho z nich musí nutně svědčit i pro druhého. Tytéž doklady předložené shodně do dvou samostatných řízení museli být samostatně posouzeny z hlediska jejich spojení s přihlašovatelem a přihlašovanými službami.
19. V závěru napadeného rozhodnutí žalovaný zdůvodnil, proč se v tomto řízení nezabýval jako relevantními připomínkami Policejního prezidia České republiky ve smyslu ustanovení § 24 zákona o ochranných známkách, které byly uplatněny podle ustanovení § 4 písm. l) citovaného zákona s odkazem na ustanovení § 99 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky. Připomínku o klamání oficiálního názvu Policie přihlašovaným

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

označením přešel tím, že věc zkoumal z hlediska ustanovení § 4 písm. b) citovaného zákona a nebylo nutné posuzovat, zda označení nespadá pod některé z dalších veřejnoprávních výluk citovaného zákonného ustanovení.

20. Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

21. Žalobkyně v podané žalobě nesouhlasila se závěry rozhodnutí žalovaného a tvrdí, že žalovaný nesprávně vymezil relevantního spotřebitele, účelově vymezil jako subjekt pro srovnání toliko „International police association“ (IPA) a vybočil z mezí správního uvážení, v důsledku čehož údajně nesprávně dovedl nedostatek rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení.
22. Podle názoru žalobkyně žalovaný nepochopitelně určil, že pro služby třídy č. 41, 43 a 44 mezinárodního třídění výrobků a služeb budou relevantními spotřebiteli bývalí příslušníci policejních sborů, když pro zbylé třídy služeb č. 35 a č. 39 bude relevantní skupinou širší veřejnost. Žalobkyně tvrdí, že z jejích stanov je evidentní, že své služby zaměřuje a poskytuje pouze aktivním nebo bývalým příslušníkům policejních sborů a tito budou tvořit skupinu relevantních spotřebitelů. Argumentaci žalovaného, že přihlašované označení je nedistinktivní a že nebude možno rozlišit mezi názvem IPA a názvem přihlašovaného označení odmítá a uvádí, že lze jen stěží dovozovat, že by si relevantní spotřebitel jakýmkoli způsobem mohl zaměnit název IPA a název přihlašovaného označení. Žalobkyně nesouhlasí s konstatováním žalovaného, že jedinou oficiálně Policií ČR podporovanou organizací je IPA a všechny ostatní organizace mají na tomto subjektu parazitovat. Žalobkyně se proti tomuto tvrzení důsledně vymezuje a uvádí, že není nikde zákonem zakotveno, že by se bývalí a aktivní příslušníci policejních sborů mohli sdružovat za účelem, pro který byla zřízena i žalobkyně, jen v IPA. Žalobkyně nastoluje otázku, proč nebyla srovnávána s jinými organizacemi, které stejně jako žalobkyně nejsou oficiálně podporovány Policií ČR a znění své ochranné známky mají zaregistrováno. Žalobkyně vyzdvihuje ochranné známky „European Police Association-CZ“ a „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“. K nim uvádí, že jde o známky již zapsané, jejichž znění je obdobné názvu IPA a mají činnost rovněž obdobnou činnosti žalobkyně. Žalovaný nesprávně vymezil relevantního spotřebitele, účelově použil srovnání s IPA a při posouzení rozlišovací způsobilosti vybočil z mezí správního uvážení až na hranici libovůle, když se nedržel svých předchozích rozhodnutí a v obdobných věcech rozhodl zcela protichůdně. Tato skutečnost diskriminuje žalobkyni, když přihlašovanému označení není poskytnuta stejná ochrana jako konkurenčním subjektům.
23. Žalobkyně dále namítá nesprávné posouzení získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení podle § 5 zákona o ochranných známkách. Tvrdí, že ačkoliv žalovaný přisvědčuje tomu, že přihlašované označení může být shodné s názvem registrujícího subjektu, u valné většiny důkazů konstatuje, že se označení zde vyskytuje toliko jako název žalobkyně a tuto skutečnost přičítá k tíži žalobkyně. Žalobkyně uvádí, že přihlašované označení získá rozlišovací způsobilost mj. užíváním v obchodním styku. I tou cestou, že se přihlašované označení vyskytuje na předložených fakturách, lze získat

rozlišovací způsobilost, neboť je šířeno a užíváno v obchodním styku. Dle žalobkyně slovní ochranné známky jsou chráněny ve všech svých podobách, tedy i v grafickém znázornění ve formě znaku s nápisem přihlašovaného označení a i touto formou tak získalo rozlišovací způsobilost. Žalobkyně je toho názoru, že i v případě posouzení rozlišovací způsobilosti dle § 5 cit. zákona žalovaný z předložených důkazů vyvodil nesprávné závěry.

24. V další žalobní námitce, žalobkyně poukázala na svobodné užívání pojmu a slova „policie“ s odkazem na usnesení Magistrátu hlavního města Prahy, podle něhož užívání tohoto slova není v rozporu se zákonem č. 273/2008 Sb., o policii, který žalovaný ve svém rozhodnutí nepřímo zvažuje.
25. Žalobkyně namítala, že žalovaný nerespektoval zásadu legitimního očekávání dle ust. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu neboť nepostupoval konstantně, když v jiných obdobných věcech zaregistroval ochrannou známku obsahující slovo blízké pojmu tuzemského nebo zahraničního státního orgánu. Příkladem uvádí ochranné známky ve znění: „EUROPEAN POLICE ASSOCIATION“, „INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION SERVO PER AMIKECO“ nebo „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“ (dále jen IPVA), které byly zapsány. Odmítá argumentaci žalované o časovém odstupu posuzování napadeného označení a blízkosti spolupráce IPVA a žalobkyně. Zdůrazňuje stanovisko Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 2 As 42/2015-55 vydané k předchozímu řízení, kdy Nejvyšší správní soud vyjádřil podiv nad tím, že přihlašované označení „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“ zapsáno bylo, avšak nyní přihlašované označení nikoliv. Přitom ze správního spisu vyplývalo, že do řízení byly předkládány typologicky shodné důkazy, a tedy lze předpokládat obdobný okruh spotřebitelů, zvláště působí-li oba spolky ve vzájemné spolupráci.
26. Žalobkyně dále zpochybnila žalovaným uplatněnou koncentrační zásadu. Nesouhlasí s tím, že žalovaný k důkazům k prokázání získání rozlišovací způsobilosti předloženým po vydání rozhodnutí prvního stupně řízení nepřihlédl s tím, že se jedná o důkazy podané v odvolacím řízení, tedy důkazy podané opožděně. Žalobkyně tvrdí, že dokud není řízení pravomocně skončeno, může předkládat další důkazy pro prokázání získání rozlišovací způsobilosti. Žalovaný měl podle názoru žalobce rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení zrušit a věc mu vrátit k dalšímu rozhodnutí, neboť tyto důkazy dokládají nové skutečnosti, které mohou ovlivnit zjištěný skutkový stav, přičemž tyto nemohly být zkoumány prvostupňovým orgánem. Pokud o tomto skutkovém stavu rozhodoval žalovaný, došlo tím k přesunutí podstatné části nalézacího řízení do řízení odvolacího, což je dle přesvědčení žalobkyně v rozporu se zásadou dvoustupňového správního řízení. Žalobkyně míní, že důkazy předložené v rámci rozkladu se musí první zabývat prvostupňový správní orgán a tudíž předseda žalovaného měl zrušit rozhodnutí Úřadu a vrátit věc orgánu prvního stupně k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

27. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a trvá na tom, že napadené rozhodnutí, ve kterém zohlednil závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v rozsudku č. j. 2 As

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

42/2015-55 NSS), své rozhodnutí řádně odůvodnil, podepřel zákonnými ustanoveními a vydal je v souladu s dosavadní praxí.

28. Žalovaný považuje za nepravdivá a zavádějící žalobní tvrzení o nesprávném vymezení relevantního spotřebitele. Žalovaný nikde v odůvodnění napadeného rozhodnutí neuvedl, že by relevantní spotřebitel mohl zaměnit název „INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION“ (IPA) za označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“. Žalovaný pouze dospěl k závěru, že sdružení IPA je svým zaměřením a proklamovanou náplní činnosti sdružením velmi podobným žalobci. Výčet nabízených služeb z velké části pokrývá i seznam přihlašovaných služeb (viz strana 13 rozhodnutí). Jak již žalovaný uvedl na straně 14 rozhodnutí, hodnotil průměrného spotřebitele z hlediska toho, jaké služby *od subjektů podobných žalobkyni (bez ohledu na jejich název) průměrný spotřebitel může důvodně očekávat. Je-li takový okruh služeb vymezen, lze pak v druhé fázi ve vztahu k těmto službám posoudit přihlašované označení v tom smyslu, zda jej spotřebitel bude vůči těmto službám považovat za nedistinktivní. Logickou dedukcí pak je možno dovodit, že je-li přihlašované označení v podstatě obecným, nedistinktivním označením spolku určitého zaměření (zde policejní oblast, mezinárodní přesah), pak je toto označení třeba považovat za nedistinktivní ke všem službám, jejichž poskytování průměrný spotřebitel s činností takového spolku může důvodně spojovat.* Na tomto závěru, který je v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu, žalovaný trvá.
29. Žalovaný rovněž neuvedl a nepřísluší mu hodnotit, že by žalobkyně měla parazitovat na IPA a že by se příslušníci policejních sborů měli sdružovat pouze v IPA. Takové hodnocení žalovanému nepřísluší. Pokud si žalobkyně takto vysvětlila odkaz žalovaného na článek na stránkách zpravy.idnes.cz a odkaz na sdělení mluvčí Policie ČR, tak se zjevně mýlí. Žalovaný zvolil k porovnání spolek IPA - sekce ČR nejen proto, že byl mluvčím Policie ČR označen za podporovaný Policí ČR, ale rovněž proto, že jde o sekci největšího mezinárodního sdružení policistů, které je svým zaměřením a nabízenými službami velmi podobné žalobci. Žalovaný v tomto směru odkazuje na text rozhodnutí na straně 11 - 13.
30. K vymezení okruhu relevantní spotřebitelské veřejnosti, žalovaný poukázal na to, že sama žalobkyně v přihlášce ochranné známky vymezila užší okruh spotřebitelů. Vzhledem k tomu, že u služeb zapsaných do tříd 35, 39 a v části služeb ve třídě 43 není cílová skupina spotřebitelů formulována, nemůže si ji žalovaný takto úzce vymezit. Spotřebitelem těchto služeb bude s ohledem na jejich všeobecný charakter dle definice položek široká veřejnost. Souvislost s jiným spolkem/federací s mezinárodním přesahem či působností, sdružujícím policisty a osoby provádějící činnost jim podobnou či jinak s nimi provázanou, však bude spotřebiteli vždy vnímána.
31. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005 č. j. 6 A 61/2002 – 52 je ve známkovém právu pojem „spotřebitel“ třeba vnímat tak, aby zahrnoval co nejširší okruh dotčených osob, neboť nelze odhlížet od smyslu ochranné známky jako takové, která nepochybně představuje jeden z nejúčinnějších prostředků, jak dostat do povědomí co největšího okruhu lidí výrobky či služby daného podnikatele. Rozlišovací způsobilost ochranné známky musí být posouzena vzhledem ke službám, pro něž je zápis ochranné známky požadován, a s přihlédnutím k předpokládanému vnímání průměrného běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele dotčené kategorie služeb. Posouzení zápisné způsobilosti ochranné známky je komplexní problém, který zahrnuje kombinaci objektivních a subjektivních prvků. Vždy je však nutno vzít v úvahu celkový dojem, jakým označení působí jako celek, s přihlédnutím k předpokládanému

vnímání průměrně běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele dotčené kategorie služeb.

32. Přihlašované označení je obecným, nedistinktivním označením spolku určitého zaměření (zde policejní oblast, mezinárodní přesah), od kterého spotřebitel může důvodně očekávat poskytování žalobcem k zápisu požadovaných služeb a přihlašované označení nebude vůbec vnímat jako ochrannou známku, tedy jako sdělení o původu poskytovaných služeb.
33. Podle úsudku žalovaného je třeba označení považovat za nedistinktivní ke všem službám, jejichž poskytování průměrný spotřebitel s činností takového spolku může důvodně spojovat.

Co se týká žalobcem uváděných ochranných známek „European Police Association - CZ“ a „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“, první z nich je známkou barevnou kombinovanou na rozdíl od žalobcem přihlašovaného slovního označení sestávajícího ze tří slov obecného významu bez vnitřní rozlišovací způsobilosti. Druhá uváděná ochranná známka „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“, je sice rovněž známkou slovní, ale byla zapsána na základě získané rozlišovací způsobilosti ve smyslu § 5 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (zákon o ochranných známkách), kterou její přihlašovatel prokázal.

34. K námitkám žalobkyně ohledně získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení podle § 5 zákona o ochranných známkách žalovaný uvedl, že se velmi podrobně a pečlivě zabýval jednotlivými důkazy, které žalobce k doložení získané rozlišovací způsobilosti předložil (strana 16 až 26 rozhodnutí). Při dodržování zásady, že ve vztahu k získání rozlišovací způsobilosti ukládá zákonodárce důkazní břemeno přihlašovatel, což je v zákoně vyjádřeno slovy „pokud přihlašovatel prokáže“.
35. Žalovaný zastává názor, že není vyloučeno, aby obchodní firma byla zároveň ochrannou známkou. Jde však o dva odlišné instituty a vždy je třeba posoudit, zda obchodní firma požadovaná k ochraně jako ochranná známka bude spotřebiteli vnímána vzhledem k formě užívání na trhu jako označení se získanou rozlišovací způsobilostí. Pro naprostou obecnost názvu žalobce „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ bude trvat dlouhou dobu, než pronikne do povědomí spotřebitelské veřejnosti v roli ochranné známky schopné odlišit od sebe služby různých původců a plnit tak roli ochranné známky.
36. K získání rozlišovací způsobilosti žalovaný uvedl, že posoudil všech 26 žalobcem předložených dokladů a provedl jejich rozbor a zhodnocení. Shledal, že žádný doklad sám o sobě či v kombinaci s jiným neprokazuje, že by přihlašované označení získalo rozlišovací způsobilost užíváním v obchodním styku ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách.
37. Žalovaný má dále za to, že žalobkyně v souvislosti s připomínkami podanými Policejním prezidiem ČR nesprávně interpretuje argumentaci žalovaného k užití dalších veřejnoprávních výluk zápisné způsobilosti podle ustanovení § 4 [zejména písmena f) g), l) či m)] zákona č. 441/2003 Sb. Žalovaný neučinil žádné závěry z jiných ustanovení § 4 cit. zákona.
38. K porušení zásady legitimního očekávání žalovaný poukázal na to, že zásadu legitimního očekávání jako jednu ze stěžejních zásad správního řízení plně respektuje, nicméně nelze po něm spravedlivě požadovat, aby za všech okolností posuzoval, byť shodné doklady předložené v různých řízeních, vždy stejně. Žalovaný v souladu se závěry Nejvyššího

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

správního soudu provedl podrobné hodnocení a posouzení předložených dokladů a svoje úvahy náležitě zdůvodnil, jak je z jeho rozhodnutí zřejmé.

39. Co se týká žalobního tvrzení ohledně příkladmo uvedených ochranných známek jiných spolků či sdružení - č. 279128 (O-346049); č. 292687 (O-445885) a č. 305344 (O-464403), jedná se o ochranné známky kombinované, zapsané v letech 2006, 2007 a 2009, kdy v žádném z těchto případů neproběhlo námitkové řízení či řízení o návrhu na zrušení nebo vyslovení neplatnosti uvedených ochranných známek. Ohledně poukazu žalobkyně na údajné nedůvodné rozdíly v rozhodovací praxi žalovaného, žalovaný uvádí, že vždy rozhoduje v souladu s platnou právní úpravou a vychází z konstantní judikatury a všech jedinečných okolností konkrétního případu.
40. Ke zpochybnění platnosti koncentrační zásady žalovaný uvedl, že touto námitkou se žalovaný podrobně zabýval na straně 16 a 17 napadeného rozhodnutí, na které tímto odkázal. Koncentrační zásada je zakotvena v ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu, podle kterého se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Účastník řízení nemůže v rozkladovém řízení uplatnit takové důkazy, o kterých nepochybně věděl a mohl je uplatnit již v průběhu řízení na prvním stupni. Jak vyplývá z průběhu řízení na prvním stupni, od první zprávy orgánu prvního stupně řízení obsahující požadavek na prokázání získané rozlišovací způsobilosti do vydání rozhodnutí prvního stupně řízení uplynul téměř 1 rok (21. 1. 2009 – 6. 1. 2010), což je doba dostatečná pro shromáždění a poskytnutí dokladů. Doklady předložené žalobkyní spolu s rozkladem zachycují období roku 2009, tedy období, kdy probíhalo řízení na prvním stupni, a žalobkyně měla nepochybně možnost tyto doklady předložit.
41. K dokladu doručenému žalovanému dne 19. 4. 2010 (pol. 44 spisu - kopie registrační karty na mezinárodní střelecké závody dne 23. 4. 2010 se jmény 3 soutěžících opatřená kulatým razítkem s názvem žalobce), žalovaný připouští, že jej lze považovat za nový důkaz, který nicméně nikterak nedokládá užití označení pro nárokové služby a ani jeho posouzení by na výsledku řízení nemohlo nic změnit. Doklad neprokazuje užití předmětného označení v roli ochranné známky, užití ve spojení s přihlašovatelem a přihlašovanými službami ani vztah dokladu ke spotřebitelské veřejnosti. Tento postup žalovaného vyplýval i z předchozího zrušeného rozhodnutí žalovaného, který NSS ve svém rozsudku nikterak nezpochybnil.
42. Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k tomu, že napadeným rozhodnutím nebyl porušen zákon ani správní řád a úvaha žalovaného nevybočuje ze zákonných mezí a není v rozporu se zásadami logického myšlení, žalovaný navrhuje, aby městský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Replika žalobkyně

43. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že nesouhlasí s názorem žalovaného na dezinterpretaci napadeného rozhodnutí žalobkyní. Žalobkyně je i nadále přesvědčena, že žalovaný v napadaném rozhodnutí pouze účelově hledal důvody pro zamítnutí registrace přihlašovaného označení.

44. Žalobkyně má za to, že žalovaný zcela proti rozsudku Nejvyššího správního soudu vymezil nesprávně relevantní okruh spotřebitelů, když opětovně se v rozporu s argumenty uváděnými žalobkyní, snaží rozšířit okruh relevantního spotřebitele i na osoby, které nejsou/nebyly příslušníky policejních sborů. Žalobkyně je pak přesvědčena, že takto žalovaný činí zejména z důvodu, aby mohl následně vyvozovat nedistinktivnost přihlašovaného označení, když je evidentní, že stávající/bývalí příslušníci policejních sborů, tedy skupina relevantních spotřebitelů, distinktivnost přihlašovaného označení jednoznačně vnímají. Zcela v pořádku je, že znění přihlašovaného označení je shodné s názvem žalobkyně. I v případě, kdy se přihlašované označení bude na dokumentech vyskytovat i jako název žalobkyně, tímto způsobem dochází k šíření přihlašovaného označení v obchodním styku.
45. K polemice ohledně ustanovení § 4 písm. l) zákona o ochranných známkách žalobkyně souhlasí s tvrzením, že uvedené se jeví pro nadepsané řízení nadbytečným.
46. Obhajoba zásady legitimního očekávání, že žalovaným odkazované registrované ochranné známky neprošly námitkovým řízením či řízením o návrhu na zrušení nebo vyslovení neplatnosti, je dle přesvědčení žalobkyně zcela irelevantní. Jedná se o stejné nároky na registraci ochranných známek, o kterých rozhodoval Úřad, takže argumentaci žalovaného je nutno odmítnout.

VI. Jednání před soudem

47. Při jednání před soudem zástupci účastníků řízení zopakovali ústně svá stanoviska a setrvali na svých argumentacích.
48. Zástupce žalobkyně trval na dostatečné distinktivitě přihlašovaného označení s tím, že relevantní spotřebitelé jsou schopni odlišit označení od jiných označení spolků včetně IPVA, poukázal na to, že označení IPVA je obdobné a blízké označení v přihlašované známce, proto není důvod k tomu, nepřiznat mu stejnou ochranu, když označení jsou významově totožná a z pohledu relevantní veřejnosti odlišitelná. Z hlediska § 5 zákona o ochranných známkách nepovažuje za podstatné, aby byl na dokumentech užíván název žalobkyně zvlášť vedle zvláštního uvedení označení, které má tvořit ochrannou známku. Po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu napadené rozhodnutí nepřineslo zásadní důvody pro to, aby byla věc posouzena odlišně od závěrů Nejvyššího správního soudu a poukázal na to, že Nejvyšší správní soud zhodnotil, že žalovaný rozhodoval mimo meze správního uvážení až na hranici libovůle a žalobkyně je přesvědčena že hledal jen důvody pro zamítnutí přihlášky.
49. Zástupkyně žalovaného poukázala na to, že napadené rozhodnutí je podrobně odůvodněno ze všech hledisek posuzování přihlášky. Srovnání žalobkyně se zápisem ochranné známky IPVA považuje za nepřiléhavé, neboť v případě IPVA byla slovní ochranná známka zapsána na základě vžitosti dle § 5 zákona o ochranných známkách a Nejvyšší správní soud neměl při svém rozhodování v této věci k dispozici poznatky a podklady z řízení ohledně IPVA. Na rozdíl od IPVA žalobkyně vžitost přihlašovaného označení neprokázala, toto označení bylo jen na jediné pozvánce, která se však týkala rekreačních služeb, a další doklady se týkaly předmětného označení jen ve spojení s IPVA. Zástupkyně žalovaného doplnila, že na adrese sídla žalobkyně sídlí 4 spolky s obdobným nebo propojeným

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

předmětem činnosti, a proto nelze předpokládat orientaci průměrného spotřebitele tak, aby rozlišil služby žalobkyně. V rozkladovém řízení pak při hodnocení důkazů byla respektována koncentrační zásada.

VII. Posouzení věci městským soudem

50. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 sb., soudního řádu správního, v mezích žalobních bodů.
51. Žaloba není důvodná.
52. V souzené věci rozhodoval předseda Úřadu napadeným rozhodnutí již podruhé, poté, kdy jeho původní rozhodnutí ze dne 18. 2. 2011 zrušil Nejvyšší správní soud spolu s rozsudkem Městského soudu v Praze s č. j. 8A 85/2011-56, v němž městský soud závěrům žalovaného o zamítnutí přihlášky ochranné známky přisvědčil.
53. Protože žalobkyně k posouzení otázky zápisné způsobilosti přihlašovaného označení argumentuje především závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 42/2015-55 v této věci, soud nejprve predestirá, k jakým závěrům Nejvyšší správní soud dospěl.
54. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku učinil výhrady ke dvěma závěrům žalovaného, přičemž oba se týkají posouzení dostatečné rozlišovací způsobilosti (distinkitivity) přihlašovaného označení.
55. Předně poukázal na to, že posouzení distinktivnosti označení pro účely zápisné způsobilosti dle ust. § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách je otázkou právní, a přitom vyšel ze smyslu známkoprávní ochrany, jímž je primárně identifikační účel v rámci konkurenční soutěže podnikatelů na relevantním trhu, tj. aby pomocí označení výrobku či služeb byly tyto identifikovány s jejich původcem. Podstatou zkoumání zápisné způsobilosti ochranné známky je vyvolat schopnost spotřebitele spojit si určité výrobky, resp. služby s jejich původcem. Jako ochranná známka nemůže být zapsáno výlučně popisné označení, neboť toto postrádá rozlišovací způsobilost. Právě v kontextu výrobku a vnímání relevantní veřejnosti je nutné posuzovat distinktivnost označení. V rámci posouzení této právní otázky Nejvyšší správní soud učinil závěr, že posouzení přihlašovaného označení žalovaným je do značné míry subjektivním hodnocením bez bližší úvahy o jeho obsahovém významu a o nalezení souladu s určením vlastností nabízených produktů (zde služeb). Přitakal tomu, že v případě slovního spojení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ jde na první pohled o označení pravděpodobně související s policií a s mezinárodním přesahem, nicméně hodnocení žalovaného, že spotřebitelé budou pod tímto názvem očekávat služby související s činností mezinárodního spolku sdružujícího policisty a osoby provádějící činnosti jim podobnou, který s ohledem na skutečnost, že se jedná o mezinárodní spolek, bude poskytovat i služby zaměřené na organizování výletů či zájezdů, aby tato spolupráce mohla vůbec probíhat, je již modelací vnímání průměrného spotřebitele, a to bez bližšího vymezení okruhu průměrných spotřebitelů. Nejvyšší správní soud výslovně uvedl, že „Pod označením „Mezinárodní policejní federace (spolek, sdružení)“ si lze představit řadu činností.“ „a jako podklad pro objektivní posouzení popisnosti nemůže sloužit subjektivní přesvědčení žalovaného, ale např. srovnání činnosti obdobných spolků, ze kterých by bylo lze modelovat vnímání toho,

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

jaké služby mají spotřebitelé spojené s takovými obdobnými spolky“... V tomto směru, z hlediska vjemu označení, Nejvyšší správní soud vytkl žalovanému nedostatek vymezení okruhu relevantní spotřebitelské veřejnosti.

56. K druhému důvodu nezapsání přihlašovaného označení ohledně prokázání vžitosti označení dle § 5 cit. zákona Nejvyšší správní soud vycházel ze zjištění týkajících se jak přihlašovaného slovního označení, tak i slovního označení „INTERNATIONAL POLICE VETERAN ASSOCIATION“ (dále také IPVA) na základě stejných dokladů s provázanou činností. Nejvyšší správní soud skutečně ve svém rozsudku vyslovil podiv nad tím, že přihlašované označení „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“ zapsáno bylo, a nyní posuzované přihlašované označení nikoliv. Uvedl tak však s dovětkem, že mu není znám způsob, jakým byly hodnoceny listiny předložené spolkem IPVA. Nicméně vyslovil, že lze očekávat, že okruh dotčených „průměrných spotřebitelů“ je obdobný, zvláště když oba spolky působí ve vzájemné spolupráci. I z hlediska ust. § 5 cit. zákona tak Nejvyšší správní soud žalovanému i městskému soudu vytkl, že se nijak blíže nezabývali otázkou modelace relevantního průměrného spotřebitele.
57. Z uvedených závěrů Nejvyššího správního soudu z hlediska obou zákonných ustanovení tak lze vyvodit, že Nejvyšší správní soud neučinil jednoznačné závěry, neshledal jednoznačné okolnosti pro zápis přihlašovaného označení, ale naznačil směr, jímž se žalovaný měl v dalším řízení ubírat a blížeji vymezit a zejména objektivně odůvodnit okruh relevantních spotřebitelů služeb žalobkyně.
58. Městský soud v Praze se tedy v kontextu uplatněných žalobních námitek zabýval tím, zda žalovaný v dalším řízení respektoval závěry Nejvyššího správního soudu. Soud považuje za nedůvodné námitky žalobkyně, že by se žalovaný v novém rozhodnutí vymezil proti závěrům Nejvyššího správního soudu, že by tyto závěry zpochybnil či je odmítl nebo je nerespektoval. Podaná žaloba svědčí o nepochopení toho, co Nejvyšší správní soud po Úřadu požadoval, co mělo být v řízení napraveno. Především Nejvyšší správní soud vůbec neučinil jednoznačné závěry o zápisné způsobilosti přihlašovaného označení, a to právě pro nedostatky v modelaci relevantního průměrného spotřebitele. Pouze vymezil pochybnosti o objektivních závěrech Úřadu, naznačil hlediska a úvahy, jimiž se měl Úřad řídit a za stávajícího (nedostatečného) posouzení označení pouze z hlediska jeho slovní skladby a popisnosti, bez orientace na konkrétní služby a spotřebitele, uvedl úvahy (podiv nad posouzením odlišností postupu u žalobkyně) a předpoklady (stejný okruh spotřebitelů u IPVA a žalobkyně), dle nichž by stávající závěr žalovaného o zápisné nezpůsobilosti nemusel obstát. Nejvyšší správní soud vymezil pouze úvahy, které jsou nutné a které chyběly v původním napadeném rozhodnutí a pro jejichž absenci nemohlo být shledáno, že žalovaný nevybočil z mezí správního uvážení, že jeho úvaha, jeho důvody byly logické a odpovídaly skutkovému stavu věci. K nápravě nedostatečného objektivního posouzení označení Nejvyšší správní soud zavázal Úřad tím, že je třeba se zabývat okruhem relevantních spotřebitelů, neboť v dané věci byla přihláška ochranné známky žalobkyně zamítnuta z důvodu zápisné nezpůsobilosti podle § 4 písm. b) a také podle § 5, zákona o ochranných známkách pro nedostatek rozlišovací způsobilosti.
59. Rozlišovací způsobilost je jedna ze zásadních a stěžejních podmínek, kterou ochranná známka musí splňovat. Judikatura správních soudů i evropská judikatura (rozsudky Soudního dvora Evropské unie) vychází ze zásady identifikační, tj. že ochranná známka, mající rozlišovací způsobilost umožňuje identifikovat výrobek, pro nějž je zápis požadován, a to jako výrobek (zde služby) pocházející od určitého podniku, a tudíž je lze,

bez možnosti záměny odlišit od výrobků či služeb jiných podniků (např. C-39/97 ve věci Canon).

60. Rozlišovací způsobilost má takové označení, které musí být svou formou a obsahem originální a musí individualizovat výrobky a služby pocházející z určitého zdroje. Rozlišovací způsobilost se posuzuje s ohledem na vnímání relevantní veřejnosti ve vztahu k nárokovaným výrobkům a službám. Obecné, popisná či široce formulovaná označení přispívají k nedistinktivnosti označení výrobků či služeb. Co je však rozhodující a podstatné, je to, co si žalobkyně neuvědomuje, totiž, že není relevantní, jestli přihlašovatel označení bude užívat podle stanov, své vůle či představy, záměru jen pro některé služby a osoby a pro jiné je užívat nebude (podstatné není subjektivní hodnocení, záměr a snaha přihlašovatele), ale to, zda označení ob stojí pro výrobky a služby zařazené ve třídách mezinárodního třídění výrobků a služeb, pro které je toto označení přihlašováno. V dané věci je tedy relevantní posouzení přihlášeného označení v jeho slovní skladbě ve spojení s tím, pro které služby a ve které třídě je určeno. Jde-li o název popisný či obvyklý jako je v tomto případě předmětné označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ skládající se z nefantazijních a obvyklých slov, srozumitelných i v překladu a v mezinárodním významu (mezinárodní, policie, spolek, svaz federace) proto bylo úkolem Úřadu, aby v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu nerezignoval pouze na zhodnocení popisnosti označení, ale posoudil, jaké služby pod tím označením budou dle mezinárodního třídění žalobkyní poskytovány, k jakým spotřebitelům tak dle jejich povahy a označení směřují a tedy, zda je v tomto směru označení způsobilé být příznačným jen pro určitý subjekt, spolek, podnik, který pod takovým názvem bude uvádět své služby na trh. Jde tedy o užívání přihlašovaného označení pro určité služby a v tomto směru právě Nejvyšší správní soud postrádal vymezení konkrétního okruhu spotřebitelské veřejnosti ve vztahu k vymezeným službám. Proto zavázal Úřad, aby se v rámci posouzení distinkitivity blížeji zabýval tím hlediskem, které má na rozlišovací způsobilost vliv, a to je hledisko průměrného spotřebitele.
61. Městský soud má za to, že žalovaný tento právní návod respektoval. Především vyšel z kategorizace služeb dle tříd mezinárodního třídění výrobků a služeb (nikoliv ze stanov, záměrů a představ žalobkyně pro koho budou služby určeny a které žalobkyně subjektivně vnímá jako důležité pro posouzení okruhu relevantních spotřebitelů), pro které má být přihlašované označení zapsáno, a rozlišil povahu jednotlivých služeb, které mají být pod tímto označením poskytovány. Žalovaný správně odlišil tu část služeb, které svým označením svědčí o určité vazbě na policii či na zájmovou skupinu aktivních policistů či policistů ve výslužbě (část služeb ve třídách 41a 43) a dále ty služby obecného charakteru, které může poskytovat jakýkoliv soukromý subjekt a využívat jakýkoliv spotřebitel (např. personální poradenství ve třídě 35, služby cestovní kanceláře a organizování výletů ve třídě 39). Soud shledal takto obecnými i služby ubytovací v rekreačních zařízeních všeho typu, hostinskou činnost- ve třídě 43), které nejsou *dle označení ve třídách* (nikoliv dle záměru žalobkyně) službami výlučně vztahující se k zájmové skupině lidí – příslušníků policie. Neobstojí tedy tvrzení žalobkyně, že průměrnými spotřebiteli těchto služeb mohou být pouze aktuální a potencionální členové žalobce, tedy aktivní policisté nebo policisté ve výslužbě, ale může jím být i široká veřejnost., neboť ta vyhledává i ty služby, které jsou uvedeny ve třídách 35, 39 a dokonce i zčásti 43. To ostatně konstatoval Městský soud v Praze i svým rozsudku ve věci přihlášky kombinované ochranné známky společnosti INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION, tj. spolku, který právě toto předmětné označení, tzn. „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“, použil ve

svém kombinovaném označení, které přihlásil jako ochrannou známku. Bez ohledu na to, že šlo o jiný zápisný důvod zkoumaný v uvedeném řízení, společné pro tato řízení je vymezení průměrného relevantního spotřebitele, kterým není jen veřejnost svázaná s náplní policejní činnosti ať již v minulosti či v přítomnosti, tedy aktivní a původní policisté či pracovníci napojení na Ministerstvo vnitra i na jiné policejní instituce, ale i široká veřejnost. To znamená, že i přes žalobkyní deklarovaný záměr užívat přihlašovaná označení jakožto ochranné známky pouze ve vztahu ke svým členům, jimiž mají být údajně aktivní policisté či policisté ve výslužbě, by byla žalobkyně oprávněna užívat tyto ochranné známky ve spojení se zapsanými službami vůči komukoliv. Protože služby obecně a široce vymezené a výlučně nespécializované, uvedené v přihlášených třídách, bez ohledu na menší rozsah zájmových služeb ve třídě 41 a 44, nemohou vyvolat příznačnost toliko nebo převážně pro služby žalobkyně pod označením „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ zaměřené na stávající či bývalé policisty, žalovaný nepochybil, pokud v dané věci za průměrného spotřebitele označil nejen příslušníky policie v aktivní službě i ve výslužbě, ale běžnou občanskou veřejnost.

62. Soud má za to, že žalovaný postupoval zcela v intencích návodu Nejvyššího správního soudu a distinktivitu přihlašovaného označení posoudil i s ohledem na obsah služeb, které mají být pod přihlašovaným označením uváděny na trh. Tyto úvahy již nejsou žádným vybočením z mezí správního uvážení či dokonce projevem libovůle, ale jsou řádně a logicky zdůvodněny a mají náležitou oporu ve správním spise, z něhož je zřejmá jak vizuální podoba přihlašovaného označení, tak i to, že žalobkyně není mezinárodní organizací, která by sdružovala policejní sbory různých zemí, a s výkonem státní (policejní) moci nemá nic společného. Soud má za to, že u vymezené relevantní veřejnosti lze oprávněně očekávat takovou úroveň znalosti angličtiny, aby byla schopna identifikovat význam slovních prvků přihlašovaných označení jako „mezinárodní policejní federace“. Toto slovní spojení nemůže v průměrném spotřebiteli vzbudit dojem příznačnosti pro služby v přihlášených třídách a nadto může vyvolat i mylný dojem, že se jedná o název mezinárodní organizace sdružující policejní sbory či policejní složky různých zemí, vykonávající v těchto zemích státní moc. Z důvodu existence různých organizací a uskupení, jejichž náplní činnosti je mezinárodní spolupráce policejních sborů, nelze předpokládat, že by relevantní veřejnost, a to i včetně řadových policistů znala (veškeré) policejní organizace spojené s veřejnou mocí. To platí zvláště u těch policistů ve výslužbě, kteří aktivní službu nevykonávají již dlouhá léta a u nichž není možné vždy předpokládat, že se nadále aktivně zajímají o vše, co se policie týká, zvláště pak na mezinárodní úrovni.
63. Z uvedených důvodů nelze souhlasit se žalobním tvrzením, které je vlastně subjektivním záměrem žalobkyně, nikoliv objektivním posouzením vjemu označení a obsahu služeb, a které tak není v dané věci relevantní, a to, že skupinu relevantních spotřebitelů budou vždy tvořit toliko aktivní nebo bývalí příslušníci policejních sborů. Jelikož na dané označení nelze pohlížet optikou členů žalobkyně (jimiž mají být pouze bývalí či současní členové policie) nelze vejít ani na konsekvenci z toho tvrzení vyplývající, že tato relevantní veřejnost bude schopna odlišovat žalobkyni od dalších obdobných organizací a spolků (včetně IPA).
64. Soud neshledal napadené rozhodnutí nezákonným ani v tom, že by žalovaný pochybil při posouzení distinktivy přihlášeného označení z hlediska §5 zákona o ochranných známkách.

65. Podle § 5 zákona o ochranných známkách označení uvedené v § 4 písm. b) až d) může být zapsáno do rejstříku, pokud přihlašovatel prokáže, že takové označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.
66. Podle citovaného zákonného ustanovení může být do rejstříku ochranných známek zapsáno i obecné nebo obvyklé označení v případě, kdy nabylo rozlišovací způsobilost nikoliv jakýmkoliv, ale určitým kvalifikovaným užíváním v obchodním styku. Dle stávající judikatury správních soudů i evropské judikatury kvalifikované užívání označení spočívá v užívání v souvislosti s obchodní činností s cílem hospodářského prospěchu a nikoli v soukromé oblasti (srov. např. rozhodnutí C-206/01, Arsenal Football Club plc proti Matthew Reed, bod 40). Užívání musí být provedeno takovým způsobem, že relevantní veřejnost je v důsledku něho schopna označení odlišit od jiných a spojit si ho s přihlašovatelem. Je třeba, aby užívání splňovalo určité parametry, které vymezil Soudní dvůr EU ve své judikatuře. Mezi tyto faktory patří zejména podíl na trhu, který ochranná známka zaujímá, intenzita, geografické rozšíření a dobu užívání této ochranné známky, výše investic vynaložených podnikem na její propagaci, poměr zúčastněných kruhů, které identifikují výrobek jako pocházející od určitého podniku díky ochranné známce a prohlášení obchodních a průmyslových komor nebo jiných profesních sdružení (T-137/08, BCS SpA proti OHIM, bod 31, rozhodnutí Soudu prvního stupně ze dne 15. 10. 2008, č. T-405/05, *Powerserv Personalservice GmbH proti Office for Harmonisation in the Internal Market*, obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 4. 5. 1999, č. C-108/97 a C-109/97, *Windsurfing Chiemsee Produktions- und Vertriebs GmbH proti Boots- und Segelzubehör Walter Huber a Franz Attenberger*, nebo rozsudek Soudního dvora ze dne 18. 6. 2002 č. C-299/99, *Koninklijke Philips Electronics NV proti Remington Consumer Products Ltd.*). Důkazní břemeno v tomto směru leží na přihlašovatel.
67. V souzené věci žalobkyně takové kvalifikované užívání přihlašovaného označení v průběhu řízení před úřadem ani před žalovaným správním orgánem neprokázala. Žalobkyně v dokladech předložených v řízení před Úřadem v prvním stupni doložila dokumenty uvedené v napadeném rozhodnutí pod body 1.-25., z nichž zčásti jde o interní doklady či doklady týkající se vnitřní činnosti či provozu žalobkyně, nikoliv působící navenek vůči spotřebitelské veřejnosti (doklady č. 2., 3., 8., 9., 11., 12., 13., 14., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23.), z nichž některé vůbec neobsahují předmětné označení IPF (doklad č. 2., 4., 6., 8.) nebo je zde označení uvedeno vedle znaku IPVA (doklad č. 1., 7., 4., 10.) nebo figuruje v názvu žalobkyně a ochrannou známkou je označení IPVA (doklad č. 1., 15.). Některé doklady obsahují datum z období až po přihlášce ochranné známky, ke které došlo ke dni 10. 12. 2008 (doklady č. 1- pozvánka na akci konanou dne 10. 1. 2009, provozní doklady dovnitř organizace žalobkyně č. 14., 17., 18.) Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný podrobně a pečlivě zabýval jednotlivými důkazy, které žalobkyně k doložení získané rozlišovací způsobilosti předložila (strana 16 až 26 rozhodnutí) dle jejich obsahu, dle (ne)přítomnosti označení a dle jeho (ne)působení navenek vůči veřejnosti. Zhodnotil i dva doklady (Společnou pozvánku – doklad č. 1 a Informační Bulletin 2 - doklad č. 24.) tak, že by mohly svědčit o vžitosti označení, ale zeslabovala ji skutečnost, že šlo o participaci žalobkyně jako spolupracujícího subjektu, u ostatních dokladů žalovaný správně zhodnotil, že šlo o doklady vztahující se jen k vnitřní činnosti žalobkyně a chyběla zde vazba ke spotřebitelům.

68. Předložené doklady, ve většině každý sám a následně i ve svém souhrnu neprokazují, že by přihlašované označení získalo užíváním v obchodním styku s relevantní spotřebitelskou veřejností rozlišovací způsobilost. Tyto doklady nesplňují výše uvedený požadavek na kvalifikované užívání přihlášeného označení v obchodním styku před podáním přihlášky ochranné známky v takové míře, jak ji pojímá evropská judikatura. Ke shodnosti užití označení jako názvu žalobkyně soud sice přisvědčuje žalobkyni v tom, že nic nebrání tomu, aby označení tvořící přihlašovanou ochrannou známku bylo shodné s názvem přihlašovatele - subjektu, který ji uvádí na trh, nicméně toto označení musí být veřejností rozlišitelně vnímáno ve spojení se službami žalobkyně, nikoliv jako hlavička podniku či organizace pro účely provozní komunikace, objednávek apod., musí být užíváno a působit navenek vůči spotřebitelům jako označení vztahující se k výrobkům a službám, pro které má být zapsáno.
69. Na uvedeném nemůže nic změnit ani žalobní námitka zpochybňující zásadu koncentrace a uplatňující další doklad předložený v rozkladovém řízení. Žalovaný z důvodu zásady koncentrace dle § 82 odst. 4 správního řádu nevzal v potaz později, s rozkladem předložený doklad – kopii přihlášky na mezinárodní střelecké závody ve dnech 23. - 24. 4. 2010, avšak, ať již tak mohl či nemohl učinit, ve výsledku tento spor a postup žalovaného nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť z hlediska míry užití předmětného označení na registrační kartě, která se týká jednotlivce, nemůže v kombinaci s ostatními doklady přispět k posouzení masivnějšího užívání označení v obchodním styku.
70. Soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z důvodu námitky o porušení zásady legitimní očekávání, byť se žalovaný s touto námitkou vypořádal zčásti obecně, nicméně přijatelně z hlediska zásady individualizace posuzování jednotlivých případů vedle principiálních rozhodovacích postupů. Městský soud, přestože by si představoval konkrétnější odůvodnění v této části napadeného rozhodnutí, jak z hlediska náhledu žalovaného, tak i judikatury Nejvyššího správního soudu v jiných věcech, kdy Nejvyšší správní soud judikoval, že postačí i drobné odlišnosti, které jsou takového rázu, že dokážou pro spotřebitele odlišit zdroj výrobků a služeb, nepovažoval ne zcela srovnávající odůvodnění za takovou vadu řízení, pro níž by bylo nutné napadené rozhodnutí zrušit. K této námitce je nutné nejprve odkázat na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 10 As 100/2014 – 120, kde bylo konstatováno následující: *„Nejvyšší správní soud k tomu v obecné rovině poznamenává, že posuzování podobnosti ochranných známek představuje odbornou činnost, jejíž výsledek je zpravidla odvislý jednak – a to především – od posouzení celkového vyznění zapisovaných označení, jednak také od posouzení jejich jednotlivých detailů. Městský soud (a ostatně i předseda žalovaného) v této souvislosti správně uvedl, že „každé (námitkové) řízení je individuální a při rozhodování v něm hraje roli řada konkrétních skutkových okolností daného případu, které musí být brány v úvahu, přičemž významnou roli mající vliv na výsledek řízení mohou hrát i drobné rozdíly.“ Tato skutečnost je přitom pro hodnocení „obdobnosti“ jednotlivých známkoprávních případů klíčová. Uvedené sice neznamená, že by zápisný úřad svou rozhodovací činností v řízení o ochranných známkách nemohl v jejich určitých aspektech vytvořit ustálenou správní praxi, tato se však z povahy věci (tj. skutkové odlišnosti jednotlivých případů) zpravidla nemůže dotýkat otázek posuzování konkrétních napadených ochranných známek (zde označení obsahujících slovní prvek „SKY“), nýbrž dopadá na ustálené postupy, jež k výslednému posouzení vedou. I za této situace však musí soud, je-li v soudním řízení porušení dosavadní správní praxe namítáno, vždy zkoumat to, zda případy, jež měly určitou správní*

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

praxi založit, jsou vůči posuzované věci z hlediska pravidla založeného správní praxí typově podobné. Pokud tomu tak není, je porušení uvedené zásady respektování správní praxe v obdobných případech vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu v zásadě vyloučeno.“ S odkazem na citované lze konstatovat, že každé přihlašované označení je nutné posuzovat vždy přísně individuálně. Významný vliv na výsledek mohou mít i drobné rozdíly. Zápis konkrétních označení do rejstříku ochranných známek zpravidla nezakládá legitimní očekávání, že bude zapsáno i jiné označení, a to ani v případě, že by takovéto označení bylo vytvořeno obdobným způsobem jako zapsaná označení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2015 č. j. 9 As 22/2015 - 29).

71. V souzené věci je podstatné, že se žalovaný vyjádřil k poukazu žalobkyně na již zapsané ochranné známky „UNIVERSUM POLICE“, „THE POLICE“, „POLICE FORCE“ a „POLICE“, uplatněných v podaném rozkladu, a to zčásti tak, že jde o jednu známku zaniklou a další se vztahují k jiným službám. K označení INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“ stěžejně uplatněnému pak v žalobě poukázal na nestejně označení a odlišný subjekt s tím, že tytéž doklady předložené od obou subjektů do odlišných řízení neznamenají stejné posouzení distinkitivity přihlášeného označení. Soud v tomto směru poukazuje na srovnání, které učinil sám již v rozsudku ze dne 21. 6. 2017, č. j. 9A 307/2014-41, jehož závěry aproboval bez dalšího i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 1. 2018, č. j. č. j. 7 As 263/2017-34 a od kterého nemá městský soud v této věci důvod se odchýlit. Městský soud v případě žalobkyně INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION, o.s. a jeho kombinované ochranné známky obsahující shodné slovní označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“, kdy přihláška kombinované ochranné známky byla zamítnuta, z důvodu klamavosti, posuzoval rozdíl ve srovnání s přihlašovaným slovním označením „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“ a shledal podstatný rozdíl spočívající v přítomnosti slova „VETERANS“ v jeho slovním prvku. Znění a význam slovního spojení „INTERNATIONAL POLICE VETERANS ASSOCIATION“ s prvkem „VETRERANS“ nutně nevyvolává – na rozdíl od přihlašovaného označení – dojem, že se jedná o subjekt provázaný se státní mocí, resp. s policejními orgány určitého státu. Mezinárodní asociace policejních veteránů nepochybně může existovat jako ryze soukromá organizace, která sdružuje policisty ve výslužbě pocházející z více zemí, aniž by byla jakkoliv napojena na státní (policejní) složky. Jde o významný s rozdílný slovní prvek „VETERANS“, který je způsobilý spotřebitelskou veřejnost odchýlit od vjemu, že jde o subjekt napojený na policejní oblast. Zde jde přesně o ten případ, o němž je pojednáno ve shora citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 10 As 100/2014 – 120, kdy významnou roli mající vliv na výsledek řízení (o zápisu konkrétního označení do rejstříku ochranných známek) hrají i drobné rozdíly spočívající ve vlivu některého z prvků přihlašovaného označení na celkový dojem, který toto označení vyvolává. Soud pouze na doplnění celého posouzení věci uvádí, že i z uvedeného řízení ohledně žalobkyně IPVA, posuzujícího označení, jako je přihlášené v této věci, jako součást kombinovaného označení, vysvítá, že předmětné přihlášené označení je užíváno jak žalobkyní, tak IPVA (viz rovněž předložené doklady) a stěží tak mohlo nabýt příznačnosti jen pro žalobkyni a její služby.
72. Ze všech shora uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalovaný postupoval v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu, v intencích jeho závěrů podstatné znaky distinkitivity přihlášeného označení objektivně posoudil a své rozhodnutí

náležitě odůvodnil, přičemž jeho závěry mají oporu v podkladech správního řízení. Městský soud proto podanou žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

73. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 26. dubna 2019

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu